

MISSA DEL DIA DE PASQUA

Catedral de Vic – 20-4-2014

El matí de Pasqua és un moment de molt moviment. Ho hem escoltat en l'evangeli. Maria Magdalena se n'anà al sepulcre. Després se'n va anar corrents cap als deixebles. I Pere i l'altre deixeble també corrien tots dos junts cap al sepulcre de Jesús.

Què passava aquell matí de Pasqua? També ho hem escoltat. El sepulcre de Jesús és buit. Maria Magdalena va pensar que havien robat el cos de Jesús. Però els deixebles veuen quelcom més. El llençol que embolcallava Jesús –la pràctica habitual de fer l'enterrament entre els jueus– hi era, dintre del sepulcre, però estava al mateix lloc! Sí, al mateix lloc, però sense el cos de Jesús. I un altre detall, el mocador que li havien posat al cap per tancar la boca a Jesús, era al mateix lloc... L'altre deixeble, que va córrer amb Pere, era el que estava al peu de la creu amb Maria, la seva mare, el divendres de la crucifixió. I ell mateix havia estat testimoni de la sepultura. I en els seus ulls havia restat la imatge de Jesús mort col·locat al sepulcre. I ara veu la mateixa imatge, el mateix llençol, el mateix mocador, tot en el mateix lloc i de la mateixa manera, però Jesús no hi és... Ens ha dit sant Joan en l'evangeli que el deixeble estimat ho veié i cregué... Segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar.

La resurrecció de Jesús, estimats germans, és un esdeveniment que demana de nosaltres que entrem també en aquesta dinàmica d'anar i... d'anar corrents. Per què? Perquè és l'esdeveniment de tots els segles. N'hi ha un que ha vençut el nostre enemic més fort, la mort. N'hi ha un que ha vençut la causa de la mort, el pecat. Jesús, el qui va morir a la creu i fou sepultat, avui, al tercer dia, ha ressuscitat d'entre els morts per a no morir mai més. Encara més, ha ressuscitat i ha estat glorificat. El seu cos participa de la glòria que li pertoca com a Fill de Déu, com a vencedor del pecat i de la mort. I encara més, la seva victòria sobre el pecat i la mort és també la victòria de la qual participen tots els qui creuen en la seva victòria. Mireu quina meravella. Nosaltres no hem mort com ell, però podem participar de la seva vida, de la seva victòria. Solament Déu ens demana que creguem, que obrim els ulls del nostre cor per a poder veure Jesús i creure en ell.

Afanyem-nos, doncs, a desvetllar la nostra fe cristiana. Fem-ho en aquest matí del dia de Pasqua. Pasqua és el dia de la fe cristiana. Avui els cristians revifem la nostra fe amb la gràcia de la nova Pasqua. Avui ens cal tornar a dir que sí a Jesús, com si fos el dia del nostre baptisme. La nostra vida de cristians torna a reflorir en aquesta Pasqua si acceptem de nou que Crist ressuscitat entri més i més en la nostra vida. Perquè la fe cristiana és el trobament amb l'amor que mai no mor, el trobament amb Jesús, el qui viu, el qui és més real que la realitat mateixa, més formós que la mateixa bellesa, més amorós que el mateix amor. Perquè Jesús, el Fill de Déu, mort i ressuscitat, és aquell en qui tota realitat pren sentit i relleu, és aquell en qui tota bellesa s'emmiralla, és aquell en qui l'amor pren la paraula definitiva que perdura sempre. Afanyem-nos, sense trigança, a desvetllar la nostra fe, perquè, com ens ha dit sant Pere en la primera lectura: *Ell ens ordenà que prediquéssim al poble, assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts.* Germans, no hi ha cap altre Senyor del món i de la història que Jesús. Tota realitat humana, tota vida humana té en ell la plenitud. Sense ell no hi ha res que tingui consistència, en ell tot arriba a plenitud.

La fe en Jesús ressuscitat no sols afirma que Jesús ha ressuscitat, sinó que també diu que ell és viu entre nosaltres, en el misteri de la nostra vida. Ell és viu al costat de cada persona que creu en ell, al costat de cada persona que li obre el cor. El papa

Francesc quan expressa el primer i fonamental anunci de la fe cristiana diu: «Jesucrist t'estima, va donar la vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (*Evangelii gaudium*, 164).

La fe cristiana no viu d'un record de fets passats, sinó que, com creiem en Jesús ressuscitat, la nostra vida, la nostra fe, la nostra celebració, la nostra pregària, són sempre trobaments amb Jesús viu i vivent. La Pasqua ens fa redescobrir que creure en Jesús és viure amb una presència constant de Crist, enmig nostre, enmig de la seva Església, enmig del món. La gran presència de Crist, fonament de tota altra presència, és l'Eucaristia, la missa. Els deixebles van menjar i beure amb Jesús ressuscitat. Jesús va partir el pa als deixebles d'Emaús i els va explicar les Escripures. Cada vegada que celebrem l'Eucaristia, Jesús ressuscitat es fa present enmig nostre. El seu misteri de donació, amb la seva mort i resurrecció, es fa realment present. Jesús viu, donant-se per la salvació nostra i la de tota la humanitat, és el misteri central de la celebració de la missa. Ens cal demanar a l'Esperit Sant que ens faci el do d'obrir els nostres ulls per a descobrir Jesús present enmig nostre, en l'Eucaristia, en els germans, en la pregària..., sempre al nostre costat –com ens ha dit el Sant Pare– per il·luminar-nos, per enfortir-nos, per alliberar-nos.

Desvetllem la nostra fe i afanyem-nos també a ser missatgers d'aquesta Bona Nova de la Resurrecció del Senyor a tots els nostres germans. El dia de Pasqua és el dia del testimoniatge cristià. La fe cristiana es comunica de cor a cor. Solament el qui creu pot encendre en el cor d'un altre la fe en Jesús, mort i ressuscitat. Tots els qui som aquí tenim aquesta experiència. Han estat el nostres pares, els nostres avis. Ha estat aquella persona que ens ha ajudat a viure la fe com un trobament personal amb Jesús. Cadascú sap quina és la seva història de fe cristiana.

Avui, amb una urgència més imperiosa que mai, com ens diu el papa Francesc, ens cal anunciar Jesús. I cal fer-ho com si fos de nou, també aquí enmig nostre. Hi ha moltes persones que no coneixen Jesús, moltes persones que han estat batejades però no viuen d'acord amb les exigències del baptisme. I nosaltres necessitem viure més profundament la nostra fe per a ser missioners del ressuscitat. Crist ressuscitat i gloriós és la font profunda de la nostra esperança i no ens mancarà mai la seva ajuda per a la missió que ell mateix ens encomana. La seva resurrecció no és quelcom del passat, és un fet real en el present que porta en ell una força de vida capaç de penetrar el món, el cor de les persones i donar fruits de vida, de bellesa, d'amor, de veritat. La resurrecció de Crist provoca pertot arreu gèrmens d'aquest món nou; i encara que algú els talli, tornen a sorgir, perquè la resurrecció del Senyor ja ha penetrat la trama oculta d'aquesta història, perquè Jesús no ha ressuscitat en va. No ens quedem nosaltres, aquesta diòcesi, al marge d'aquesta marxa de l'esperança viva!

Verge i Mare, Maria, que estiguéreu plantada davant la creu amb una fe indestructible i rebéreu l'alegre consol de la resurrecció, aconsegiu-nos ara un nou ardor de ressuscitats per a dur a tothom l'Evangeli de la vida que venç la mort. Doneu-nos la santa audàcia de cercar nous camins perquè arribi a tothom el do de la bellesa que no s'apaga. Mare de l'Evangeli vivent, font d'alegria per als petits, pregueu per nosaltres. Amén. Al·leluia.